

Ўз жонига қасд қилиш - оғир жиноят

07:30 / 03.08.2018 6102

Бугунги жумъа мавъизасида имом-хатибларимиз "Ўз жонига қасд қилиш - оғир жиноят" мавзусида маъруза қиладилар. Бу ҳақда [ЎМИ расмий сайтида хабар берилмоқда.](#)

ميجرللا نحررلا هلالا مسب

Муҳтарам жамоат! Бугунги кунда долзарб муаммолар қаторида ўз жонига қасд қилиш муаммоси ҳанузгача кишини ташвишга солиб келмоқда. Инсон ҳаёти давомида дуч келадиган ҳар қандай синов, қийинчилик, муваффақиятсизлик, мусибатларга сабр қилиб, Аллоҳ таолонинг раҳматидан умидвор бўлиб яшаса, Яратганнинг раҳматини

топган бўлади. Турли шайтоний васваса, тушкунлик ва умидсизликка берилмай, Инсон деган улуғ номга мувофиқ иш тутиши керак бўлади. Зеро, Аллоҳ таоло Одам фарзандларини мукаррам қилиб яратган бўлиб, Қуръони каримда бу ҳақда бундай дейилади:

نَمْ مُمْهَانُ قَزَرَوْ زَحْبُلْ أَوْ رَبِّ لَإِيْفُ مُمْهَانُ لَمْ حَوْ مَدَّآ يَنْبَ أَنْ مَّرْكَ دَقَوْلْ وَ
تَابِيَّ طَلَا

(70/ئارسإل ةروس) الْيَضْفَتَ أَنْ قَلَخَ نَّمْ مَرِيْثَكَ يَلَعُ مُمْهَانُ لِّضَفَوْ

яъни: “**Дарҳақиқат, (Биз) Одам фарзандларини (азиз ва) мукаррам қилдик ва уларни қуруқлик ва денгизга (от-улов ва кемаларга) миндириб қўйдик ҳамда уларга пок нарсалардан ризқ бердик ва уларни Ўзимиз яратган кўп жонзотлардан афзал қилиб қўйдик**” (Исро сураси, 70-оят).

Шунга қарамай, кейинги вақтларда жамиятимизда айрим кишилар билиб-билмай, айниқса, хотин-қизлар ўзларининг жонларига қасд қилиб, Аллоҳ таоло ато этган ҳаёт нурини бевақт ўчиришга, икки дунёда абадий лаънатга ва дўзах азобига дучор бўлишдек оғир гуноҳ қилишга ўтмоқдалар. Динимиз таълимотида инсоннинг ўз жонига қасд қилиши жуда ҳам қаттиқ қораланади.

Аллоҳ таоло айтади:

(29/ئاسنل ةروس) "أَمْ يَحْرُومُكَ بَنَّاكَ لَلْإِنِّ مُمْكَسُفْنَا أَوْلُتْ قَتَ الْ..."

яъни: “...**ўзларингизни ўлдирмангиз! Албатта, Аллоҳ сизларга раҳм-шафқатлидир**” (Нисо сураси, 29-оят).

Қолаверса, кўплаб саҳиҳ ҳадисларда ўз жонига қасд қилиш оғир гуноҳ экани ва уни амалга оширган осий банда жаҳаннам ўти билан абадий азобланиши таъкидланади.

يَدَّرَتْ نَمْ " :لَأَقْ مَلَسْ وَ هَيْلَعِ هَلَلَا يَلِصَّ يَبْنَلْنَا نَعِ هِنَعِ هَلَلَا يَضَرَّ رُؤْيَ بَأْنَعِ
أَدْلَخُمْ أَدْلَاخَ أَهْيَفِ يَدَّرَتْ يَمَّنْ هَجْرَانِ يَفَوْ وَ هَفُ هَسْفَانِ لَتَقَفِ لَبَجْ نَمْ
هُاسْحَتِي وَدِي يَفُ هَمْ سَفُ هَسْفَانِ لَتَقَفِ أَمَسِ يَسْحَتْ نَمْ وَ أَدْبَأْ أَهْيَفِ
هُتَدِي دَحْفِ هَدِي دَحْبُ هَسْفَانِ لَتَقُ نَمْ وَ أَدْبَأْ أَهْيَفِ أَدْلَخُمْ أَدْلَاخَ مَّنْ هَجْرَانِ يَفِ
"أَهْيَفِ أَدْلَخُمْ أَدْلَاخَ مَّنْ هَجْرَانِ يَفِ أَوْبُ أَجْ وَتِي وَدِي يَفِ"

(مَلَسْمُ مَامَالَاوِي رَاخْبَلَا مَامَالَا هَاوَر)

яъни: Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадиси шарифда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бундай дейдилар: **“Ким тоғ тепасидан ташлаб, ўзини-ўзи ўлдирса, ўлгандан сўнг жаҳаннамда ҳам шу хил азобга гирифтор бўлади. Агар заҳар ичиб ўзини-ўзи ўлдирса, жаҳаннамда ҳам абадий шу азобга мубтало бўлади. Ким ўзини темир парчаси билан ўлдирса, ўша кимса темир парчаси қорнига суқилган ҳолда жаҳаннам ўтида абадий қолади”** (имом Бухорий ва Имом Муслим ривояти).

Яна бошқа бир ҳадиси шарифда шундай дейилган:

يَدَّلَا: لَأَقْمَلِسُو هِيَلَع لَللِ صِيَّيْبِن لِنَع هِنَع لَللِ يَضَرَّةَ رِيَّيْ بَأْنَع
يَفِ اَهُنَّ طِيَّيْ سَفَنُ نَعُ طِيَّيْ دَلَّو رَأْن لِي فِ اَهُنَّ حَيَّيْ سَفَنُ قُنَّ حَيَّيْ
(يَرَأْخُبْلَا مَأْمَالَا هَاوْرَا) رَأْن لَللِ

яъни: Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадиси шарифда Расули акрам соллаллоҳу алайҳи васаллам: **“Ким ўзини-ўзи бўғиб ўлдирса, дўзахда ҳам шу хил азобга қолади ва ким ўзини олов билан ўлдирса, дўзах оловида ҳам худди шундай азобга қолади”**, - деганлар (имом Бухорий ривояти).

Муҳтарам жамоат! Инсон борки унинг бошига турли хил мусибат ва муаммолар тушиши табиий ҳол. Бу мусибатларни енгиб ўтиш ҳақиқий мусулмон инсоннинг ишидир. бирор синов келса, осмону фалакни бошига кўтариб аййуханнос солиб, дод-фарёд қилиш, ўз жонига қасд қилишни барча ташвишлардан қутилишнинг ягона йўли деб билиш - имоннинг заифлигидандир. Ваҳоланки, бу услуб ечим эмас, балки энг буюк азоб-уқубатнинг бошланишидир.

نَاكُنْ مَنَاكُ: لَأَقْمَلِسُو هِيَلَع لَللِ صِيَّيْبِن لِنَع هِنَع لَللِ دَبْعُنُ بَبْدُنُ جُنُ نَعُ
مُدَلَّو أَوْرَامَفِ هَدَيَّيْ اَوْبُ رَحَفِ اُنِّيَّيْ كَسَدَحَ أَفِ اَعَزَّ فُحُجُ وَبُ لُجَرُ مَكَلْبَقُ
دَقَفِ، اَهَلَّتْ قَفَّيْ وَسَفَنُ بَمَدَّ اُنْبَا يَنَرَدَابُ: "يَلَاغَتْ هَلَلُ لَأَقْمَلِسُو اَمَّيَّيْ حَتَّ
(هِيَ لَعُ قَفَّيْ تَمَّ حَ). "نَعْنَع لَللِ هِيَلَعُ تَمَّ حَ

яъни: Жундаб ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анҳунинг ривоят қилишича, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай деганлар: **“Сизлардан олдин ўтган қавм орасида бир яраланган кимса бор эди. У оғриққа чидай олмасдан, қўлига пичоқ олиб, яраланган қўлини кесди. Натижада у қон йўқотиш туфайли вафот этди. Шунда Аллоҳ таоло: “Бандам ўзини-ўзи ўлдириб, менинг унга берган умримга шукр қилмай, шошилди. Шунинг учун унга жаннатни абадий ҳаром қилдим”**, -

деди ” (имом Бухорий ва Имом Муслим ривояти).

Ушбу ҳадиси қудсий мазмунига кўра, ўзини-ўзи ўлдирган банда жаннатдан абадий маҳрум қилинар экан.

Шу муносабат билан афсус ила зикр қилиб ўтиш лозимки, шу кунларда юртимизнинг турли ҳудудларида ҳар-хил йўллар ила ўз жонига қасд қилиш воқеалари айниқса аёллар ва ёшлар ўртасида рўй бериб турибди. Бу мудҳиш ҳолатлар Ислом шариатида қоралангани баробарида Аллоҳ таолонинг қазойи қадарига ҳам туғён қилиш саналади. Қолаверса киши ўз хешу-ақраболарини ва ота-оналарини ҳам оғир кулфатга солиб қўйишга сабаб бўлади. Бунинг оқибатида болалар етим қолмоқда, оилалар пароканда бўлмоқда.

Жаҳондаги нуфузли ислом муассасалари, чунончи Миср Араб Республикаси Фатво Бошқармаси ва Саудия Арабистони уламолари ўзини-ўзи ўлдирувчилар ҳақида махсус фатволар эълон қилганлар. Шунингдек, фикҳ китобларимизда ўз жонига қасд қилиб ўзини-ўзи ўлдирган шахсларга айрим уламо ва фуқаҳолар жаноза намози ўқимаслик тўғрисида фатво ҳам берганлар.

Жорий йилнинг 27 июль куни муҳтарам Президентимиз иштирокида жиноятчиликни олдини олиш бўйича бўлиб ўтган видеоселекторда таъкидланишича, ўтган 6 ойда 2066 та ўз жонига қасд қилиш ҳолати содир бўлган. Шундан ярми вафот этган. Охирги икки ҳафта ичида 79 та шундай ҳодиса рўй берди. Андижон вилояти Жалақудуқ туманида бир она ўзини икки фарзанди билан каналга ташлаб юборган. Ўзи омон қолган, лекин икки фарзанди ҳалок бўлган. Сурхондарё вилоятининг Шўрчи туманида бир аёл ўз уйини ёқиб юборган, оқибатда болалари ҳалок бўлган. Бир аёл поезднинг тагига чақалоғи билан ўзини ташлаган.

Юқоридаги мудҳиш воқеалар ҳар қандай мўмин-мусулмоннинг қалбини ларзага солмай иложи йўқ. Сабрсизлик эса, ана шундай оқибатларга олиб келишлигини воқеълик кўрсатмоқда.

Аллоҳ таолога шукрки, биз, мусулмонлар, яшаш учун ҳамма шароитлар тўлиқ муҳайё қилинган, тўкин, тинч ва фаровон жамиятда яшамоқдамиз. Биров-бировнинг ҳақ-ҳуқуқини камсита олмайди. Бундай адолатли жамиятда яшаш айна саодатдир. Бинобарин, бизнинг Ватанимизда ўзини-ўзи ўлдиришга ҳеч қандай сабаб йўқ. Ҳар қандай ижтимоий ва иқтисодий муаммоларни сабру қаноат ва ҳусни тадбир билан ҳал қилса бўлади. Аммо

бесабрлик ила ношукрлик қилинса, оқибати хайрли бўлмайди!

Аллоҳ таоло бизга омонат қилиб берган ҳаёт неъматини ва умримиз йилларини чиройли солиҳ амаллар қилишга, савобли ишлар билан ўтказишга, кундалик ҳаётини қийинчилик ва муаммоларимизни ақл-заковат билан ҳал этишга ҳаракат қилиш ва Аллоҳ таолонинг раҳматидан доимо умидворлик билан яшашга интилиш – ҳақиқий иймонли инсоннинг баркамол фазилати ҳисобланади.

Ўсиб келаётган ёш авлодни ҳар томонлама кучли, бақувват, баркамол қилиб вояга етказишга барчамиз масъулмиз!

Аллоҳ таоло ҳар бир бандасига ато этган неъматларига шукр қилишни ва синов учун етган мусибатларга сабр қилишни насибу рўзи айласин! Омин!

Манба: Muslim.uz